

L'escenari de llauna El club de lectura del carrer *Grease*

Francesc M. Rotger

Sweeney Todd

Si existeix un baula perduda (que no una bala perduda; perdó per l'estúpid joc de paraules) entre el teatre i el cinema, aquesta és la comèdia musical. Qualsevol musical (nord-americà, és clar; o anglosaxó) que tenguí èxit, ben segur que aviat es trasllada a la pantalla. Curiosament, per a nosaltres, sovint fa el camí de tornada. Vull dir, que primer es realitza la producció en anglès als escenaris; després s'adapta al cinema; i més tard es posa en escena una traducció al castellà (o, molt més poc freqüent, al català), aquesta vegada als teatres de Madrid o de Barcelona i, amb una mica de sort, amb gira "per les províncies", com es deia abans. Quan ens arriba (si ens arriba), el nostre referent, lògicament, és el cinematogràfic. Aquest és el cas de muntatges més o menys interessants, a les darreres temporades, com *Cantando bajo la lluvia* o *Cabaret*. I, molt més recentment, *Grease. El musical de tu vida*, amb direcció del català Ricard Reguant i amb una presentació sens dubte espectacular.

D'altra banda, tothom imaginava que, si Tim Burton es posava qualque dia a dirigir un musical, aquest no podia ser cap altre que *Sweeney Todd. El barber diabòlic del carrer Fleet* (i justament, el carrer de Londres a on tenien les seves seves els diaris de la ciutat!): un musical d'Stephen Sondheim amb sang, fetge i fins i tot antropofagia i que sembla inspirat en part en *El comte de Montecristo*, de Dumas (però amb una venjança corregida i augmentada) i en part en una llegenda urbana en torn

a un barber que tallava els caps dels seus clients (més que no els cabells) i una dona que convertia les seves restes en menjar. Ja al segle XV Jaume Roig contava una història molt semblant al seu poemari *Espill*, al qual Raimon posà música. Tal volta per aquesta *catalan connection*, fa uns anys *Sweeney Todd* es convertí en un dels grans èxits de la cartellera teatral barcelonesa, amb una producció dirigida per Mario Gas (actual responsable del Teatro Español de Madrid) i protagonitzada per Constantino Romero i Vicky Peña (qui acaba de guanyar el Max a la millor actriu per *En casa, en Kabul*) en els mateixos papers que ara encarnen a la pantalla Johnny Depp i Helena Bonham Carter (l'adaptació espanyola de *Grease* als escenaris també ha estat candidata a la pometa al millor espectacle musical, però no ho ha aconseguit).

Encara podem fer referència a un tercer musical, *Brigadoon* (la versió cinematogràfica, dirigida per Vincente Minnelli i interpretada per Gene Kelly i Cyd Charisse, és tot un clàssic del gènere), que es el que posen en escena els alumnes d'un centre escolar al qual fa feina una de les dones que integren *El club de lectura de Jane Austen* (*The Jane Austen Book Club*), que és com es titula de bon veres *Conociendo a Jane Austen*, de Robin Swicord. Tot i això, és cert que aquesta experiència de teatre "amateur" a escola ocupa un lloc secundari a l'argument. És la passió per llegir la seva gran referència. ■